

जम्बालिनी (von जम्बाल) f. Fluss H. 1080. Hār. 33.
 जम्बिर m. = जम्बीर Citronenbaum ÇABDAR. im ÇKDR.
 जम्बीर m. 1) Citronenbaum AK. 2, 4, 2, 5. TRIK. 2, 4, 7. 3, 3, 108. 286. H. 1149. an. 3, 557. MED. r. 158. BHĀG. P. 8, 2, 13. Verz. d. Oxf. H. 72. a. Schol. zu TS. 483, 3 v. u. neutr. Citrone Suçr. 1, 211, 10. — 2) ein best. Küchengewächs, eine Art Ocimum, = मत्तक oder प्रस्थपुष्प H. an. MED. RATNAM. 103. = अर्जक und सितार्जक RĀGĀN. im ÇKDR. — Suçr. 1, 218, 7. — Vgl. जम्बीर, जम्भ, जम्भल.
 जम्बीरक m. = जम्बीर 2. Suçr. 1, 217, 3.
 जम्बु und जम्बू f. U. p. 1, 93. 1) N. eines Fruchtbaumes, *Eugenia Jambolana* Lam. (auch andere Species von *Eugenia*), von den Engländern *rose apple* genannt, AK. 2, 4, 1, 19. H. an. 2, 304. MED. b. 4. KAUC. 8. N. 12, 3. MBH. 6, 273. 13, 4862. HARIV. 5371. R. 2, 91, 49. ऽद्वय Suçr. 1, 141, 14. 157, 19. 2, 78, 21. 106, 12. 150, 17. PAÑKAT. 205, 5. 10. 206, 1. BHĀG. P. 5, 16, 13. 20. 20, 2. 8, 2, 13. ÇATR. 1, 291. जम्बु MBH. 1, 7587. 13, 635. R. 2, 55, 15. 3, 17, 8. 4, 44, 56. BHĀG. P. 4, 6, 17. जम्बून् (also auch m.) MBH. 3, 11569. जम्बू und जम्बु n. die Frucht P. 4, 3, 165. 166. AK. 2, 4, 1, 19. Nach RĀGĀN. im ÇKDR. ist जम्बू auch N. eines Strauches (s. नागदमनी). — 2) N. eines Dvīpa (s. जम्बुद्वीप) gaṇa वरणादि zu P. 4, 2, 82. H. an. MED. VP. 166. BHĀG. P. 5, 1, 32. — 3) N. eines mythischen, vom Meru (Merumandara) sich ergießenden Flusses, der aus dem Saft der Früchte des auf dem Meru stehenden riesigen Ġambu-Baumes sich gebildet haben soll (vgl. MBH. 6, 277. fg.), H. an. MED. VP. 168. BHĀG. P. 5, 20, 2. — Dunkel ist die Bed. des Wortes R. 6, 3, 26. — Vgl. आठकजम्बु, काक, गोरक्ष.
 जम्बुक m. 1) Schakal AK. 2, 5, 5. 3, 4, 1, 3. H. 1289. an. 3, 43. MBH. 1, 5567. fgg. 4, 383. 7, 3585. 9, 87. R. 3, 53, 46. 4, 19, 20. BHARTR. 2, 23. PANKAT. I, 1, 178. 35, 3. 232, 10. HIT. 17, 18. I, 133. VARĀH. BRH. S. 45, 69. BRH. 26 (23), 13. जम्बुका das Weibchen PAÑKAT. IV, 64. — 2) ein gemeiner Mensch ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Skanda MBH. 9, 2576. — 4) Bein. Varuṇa's AK. 3, 4, 1, 3. H. an. — 5) *Eugenia Jambos* Lin. (vulg. गोलाप नाम) ÇABDAR. im ÇKDR. Nach RĀGĀN. ebend. eine Art Çjonaḥka. — Vgl. जम्बूक.
 जम्बुकेश्वरतीर्थ (जम्बुक-ई + तीर्थ) u. N. pr. eines Tīrtha ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 63, b, 37.
 जम्बुद्वीप und जम्बूद्वीप (ज + द्वीप) m. Bez. einer der 7 grossen Inseln, die sich nach der Vorstellung der Inder um den Meru lagern; sie begreift Indien in sich und bezeichnet daher bei den Buddhisten Indien selbst. Den Namen hat die Insel von einem riesigen Ġambu-Baum, der auf der Spitze des Meru (Merumandara, Gandhamādana) als Standarte über das ganze Land erhoben ist. TRIK. 2, 1, 4. N. 26, 35. MBH. 6, 207. दत्तिपोन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु ॥ सुदर्शना नाम महान् जम्बूवृक्षः सनातनः (vgl. 13, 4862) | — ॥ तस्य नाम्ना समाख्यातो जम्बूद्वीपः सनातनः | 272. fgg. HARIV. 7487. 8227 (pl.). 11450. R. 1, 40, 22. 4, 40, 34. षड्ङ्गे तस्य (गन्धमादनस्य) स्थिता जम्बुनीमा दिव्या सुदर्शना | — | जम्बुद्वीपस्य सा जम्बूवृक्षः 4, 44, 56. fg. VP. 166. 168. BHĀG. P. 1, 12, 5. 5, 2. 1. 18. 20. 19, 29. 20, 2. RĀGĀ-TAR. 4, 127. LALIT. 27. 68. 143. 238. BURN. Intr. 75. Lot. de la b. l. 136. 843. ALBROUNY bei REINAUD, Mém. sur

l'Inde, 338. Bei den Ġaina eine der 5 Abtheilungen von Bhārata H. 946, Sch.
 जम्बुधज (ज + धज) m. 1) dass. (den Ġambu-Baum zur Standarte habend; vgl. u. जम्बुद्वीप) LALIT. 35. — 2) N. pr. eines Nāga VJUTP. 87.
 जम्बुपर्वत (ज + प) m. = जम्बुधज 1. MBH. 6, 405.
 जम्बुप्रस्थ (ज + प्रस्थ) m. N. pr. einer Stadt R. 2, 71, 11.
 जम्बुमत् (von जम्बु) 1) m. a) Berg. — b) Affe. — 2) f. मती eine Asaras WILS. — Vgl. जम्बवत्, जम्बुवत्.
 जम्बुमाल (ज + माला) m. N. pr.: पुङ्खे च बालाकजम्बुमाले (adj.) HARIV. 8396.
 जम्बुमालिन् (wie eben) m. N. pr. eines Rakshas R. 5, 39, 13. fgg. 43, 7. 6, 69, 11.
 जम्बुरुद्र (ज + रुद्र) m. N. pr. eines Schlangenfürsten ÇIVA-P. bei WOLLHEIM, Myth. 138.
 जम्बुल m. 1) eine best. Krankheit des äusseren Ohres Suçr. 1, 59, 4. 60, 4. — 2) = जम्बु *Eugenia Jambolana* Lin. — 3) = केतक *Pandanus odoratissimus* VĪÇVA im ÇKDR. — Vgl. जम्बूल.
 जम्बुवनज (ज + वन + ज) n. die Blüthe der weiss blühenden chinesischen Rose VĀMANA-P. im ÇKDR.
 जम्बुसर (ज + सर) N. pr. einer Stadt in Gurgāra (Djumbosir zwischen Cambay und Barotsche auf der Karte von BERGHaus) COLLEBR. Misc. Ess. II, 430.
 जम्बूक 1) m. a) Schakal MED. k. 90. ÇABDAR. im ÇKDR. HIT. 17, 18, v. l. — b) ein gemeiner Mensch MED. — c) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Skanda MBH. 9, 2578. — d) Bein. Varuṇa's MED. — 2) f. या Weintrauben ohne Kerne (काकलीनाता) RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. जम्बुक, गृध्रजम्बूक.
 जम्बूखण्ड (ज + ख) m. n. = जम्बुद्वीप MBH. 1, 337. 6, 226. 401. ऽत्रिनिर्माणपर्वन् heissen die 6 ersten Adhājā im 6ten Buche des MBH. जम्बूखण्ड VJUTP. 81.
 जम्बूनद्रप्रभ (wohl जम्बूनद्रप्रभ [जा + प्रभा] zu lesen) m. N. pr. eines künftigen Buddha Lot. de la b. l. 93.
 जम्बूनदी (ज + नदी) f. N. pr. eines der 7 Arme der himmlischen Gaṅgā MBH. 6, 243. — Vgl. जम्बू 3, जम्बूनद्र, जम्बूनदी.
 जम्बूमार्ग (ज + मार्ग) m. n. (sc. तीर्थ) N. pr. eines Tīrtha (der zum heiligen Ġambu auf dem Meru führende Weg; vgl. u. जम्बुद्वीप) MBH. 3, 4082. 4084. 8366. 13, 1737. 7650. HARIV. 7991. 9521.
 जम्बूल 1) m. a) *Pandanus odoratissimus* H. an. 3, 650. MED. l. 93. Hār. 92. जम्बूजम्बूलवृक्षाद्य HARIV. 5371. — b) = जम्बू *Eugenia Jambolana* H. an. MED. — 2) n. s. u. जम्बूलमालिका. — Vgl. जम्बूल.
 जम्बूलमालिका (ज + मा) f. ein Kranz von Ġambūla-Blüthen; nach dem UDVĀHAT. im ÇKDR. = कन्यावर्योर्मुखचन्द्रिका das verklärte Gesicht von Braut und Bräutigam; nach NIT. zu HARIV. im ÇKDR. so v. a. Scherze, welche die weiblichen Anverwandten des Bräutigams bei der Hochzeit treiben (जम्बूलं वरपत्नीस्त्रीणां परिहासवचनम् तेषां मालिका श्रेणी) HARIV. 10889.
 जम्बूस्वामिन् (ज + स्वा) m. N. pr. des letzten Arhant's bei den Ġaina H. 33.